

Ketts mérce

Matolcsy György bejelentette: aki a (korábbi) kötelező magánnyugdíjpénztári rendszerben marad, s erről nyilatkozik, az a jövőben a munkaadója által befizetett 24 százalékos nyugdíj-járulék utáni összegből, azaz a 70 százalékos kiegészítő szolidaritási nyugdíjból már nem részesedik, csak az önmaga, azaz a munkavállalók által fizetendő 10 százalékos járulék lesz a számláján. (forrás: mti)

Orbán: Te mondd, hogy rablótámadás, a Te hangod mélyebb!

E sorokat olvasva olyan érzésem támadt, hogy ismét egy hatástanulmány nélkül bejelentett változtatással állunk szemben, s késztetést éreztem arra, hogy a dolgok végére járjak, tényeket gyjtsek össze, majd mérnök aggyal logikus rendszer építsek ezekből az adatokból.

Állami nyugdíj története

Szerte a világon probléma az 50-100 éve bevezetett nyugdíjrendszerek fenntartása, amelyek többsége – meglepő módon – klasszikus kiegészítő biztosítás volt eleinte, annak elnyelivel és hátrányaival együtt. Ezek a nyugdíjrendszer-kezdemények ipari – bányászati, nehézipari, stb. – nyugdíjkasszák voltak, a gyár által felfizetett összegeket precíz könyvelők egyéni számlákon tartották nyilván, majd ebből a pénzből fizették a kiöregedett munkás nyugdíját, illetve a lesérült dolgozó kezelését. Ez a rendszer kiválóan működött, ha az ember a *teljes életét* ugyanannál a vállalatnál dolgozta le, de más gyárba már nehezen volt átvihető a megtakarított összeg, illetve idvel szélesedett a nyugdíjra áhítozók irigységének száma is, s így a nyugdíjak kezelését egyre inkább az állam vette át.

Több országban a kiegészítő rendszer helyett felosztó-kiróví rendszert vezettek be, amely nem vezet egyéni számlákon a befizetett pénzt, hanem a beérkező összegeket azonnal ki is fizeti, így ez a rendszer nem tud működni *elegend befizet nélkül*. A magyarországi állami nyugdíjrendszer felosztó-kiróví módon működik, ám a Svéd modellel ellentétben a tárgyhavi kifizetések összege nem függ a tárgyhavi befizetések összegétől, így a nyugdíj kasszában elméletileg többlet keletkezhet, gyakorlatilag hiánnyal küszködik.

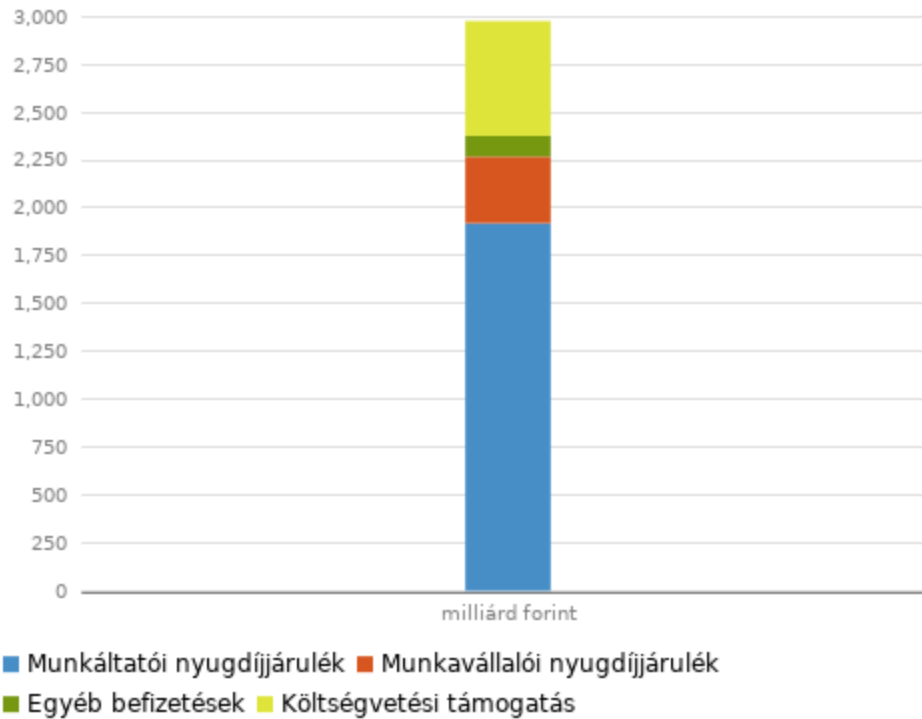
Magyar nyugdíjkassza számok

Mindez a számok nyelvén azt jelenti, hogy a nyugdíjkasszába befizetett aktív 4,025 millió bérlő és fizető él alkalmazott után befizetett 24 százalékos TB és 1,5 százalékos állami nyugdíjbiztosítási járulékából kell kifizetni a 2,989 millió sajátjogú és nyugdíjszer ellátásban részesülő inaktív ember összesen 2991 milliárd forintnyi nyugdíját. Az átlag fizetés 202 ezer forint a versenyszférában és 185 ezer forint a költségvetésből él alkalmazottak esetén, erre a bruttó összegre jön rá a 25,5 százalékos befizetés az állami nyugdíj kasszába. Ha a 202 ezer forintos – magasabb – összeggel számolunk, akkor egy gyors számolással kiderül, hogy 2.487 milliárd forint folyik be évente az államhoz – persze ebből a közzféra befizetése egyik zsebből a másik zsebbe kerül pénz jelent – holott közel 3 ezer milliárd forintot kell kifizetni.

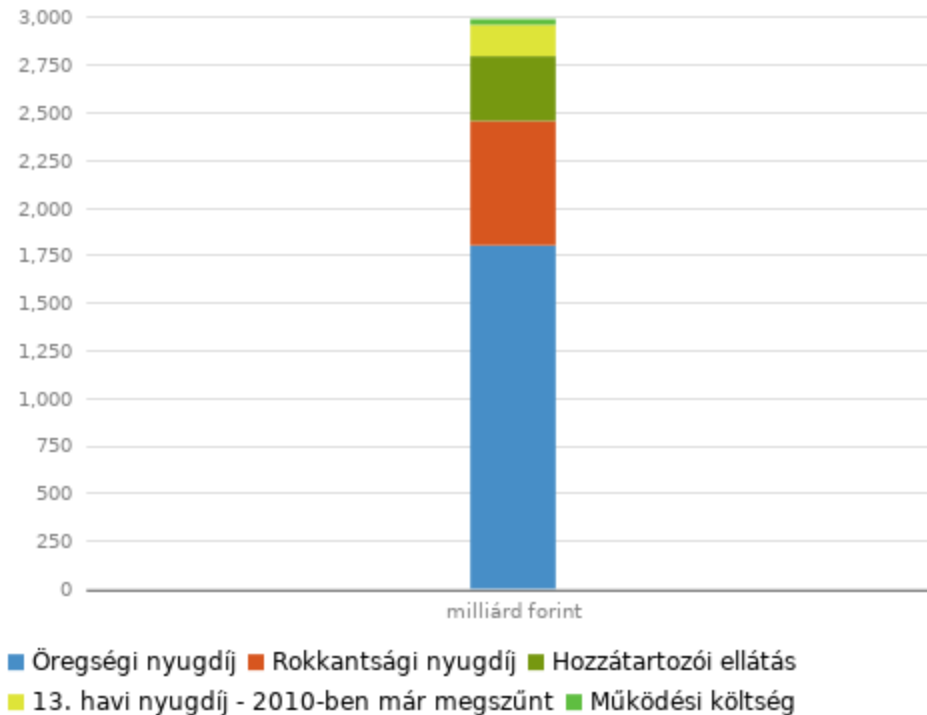
A valóság az, hogy mindössze 1.920 milliárd forint folyik be a nyugdíjkasszába a munkáltató általi befizetésből, a munkavállalói 8 százalékos befizetésből 348 milliárd, az egyéb befizetésekből pedig 108 milliárd, amelyek összesen 2.376 milliárd forintot tesznek ki (2009-es lezárt évi adatok). A kettő közötti – mintegy 620 milliárd forintnyi – különbséget más adónemből kell fedezni, hogy minden évben, kifizethet legyen a megígért nyugdíj.

Ha megnézzük a kiadási oldalt (szintén 2009-es évi lezárt számok), akkor azt látjuk, hogy az **öregségi nyugdíjra** 1.804 milliárd forintot kell kifizetnie az ONYF-nek, amely bven teljesíthető a 24% nyugdíjjárulékából származó 1920 milliárd forintnyi bevételből. Ezen túl az ONYF 654 milliárd forintot fizet ki rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíjra, továbbá 340 milliárd forintot hozzátartozói nyugellátásra (özvegyi-nyugdíj és árvasági segély). Mindezek mellett 6,5 milliárd forint egyéb kiadásokat és 24 milliárd forintos működési költséget számol el az ONYF.

Nyugdíjkassa bevételei

Nyugdíjkassa kiadásai

Nem kívánom a rokkantakat megbélyegezni, de öregségi nyugdíjra kifizetésre kerül kb. 1800 milliárd forint, a rokkantságra és baleseti rokkantságra pedig 600 milliárd. Ez azt jelenti, hogy a most állami nyugdíjrendszerben lévők – illetve jövőre visszalépők – a 24 százalékos munkáltatói nyugdíjjárulékot a folyó havi öregségi nyugdíjra fizetik, a "saját jövőjükre" címkézett 8 százalékos nyugdíjjárulékot pedig a rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíjasok járulékára. Ezen túl az államnak még fizetnie kell ~340 milliárdot a hozzátartozói nyugdíjra és ellátásokra.

Nem kívánom a mai nyugdíjasokat megbélyegezni, de az utóbbi 10 évben 36 százalékkal nőtt a nyugdíjak reálértéke (forrás)... hozzá kell tenni, hogy 1990 óta a reálemelés összesen 16 százalék volt, így könnyen átlátható, hogy az utóbbi 10 év hozadéka az erteljes emelés, amely mögött nem feltétlen volt gazdasági teljesítmény.

Magánnyugdíjról

1997 óta minden pályakezdeknek kötelező volt egy magánnyugdíjpénztárba belépni, s a bruttó fizetésének 6 illetve 8 százalék közötti részét a munkáltató a magánnyugdíjpénztárnak utalta. A magánnyugdíjpénztárak felosztó-kiróví mód helyett tkefedezeti módon működnek, minden tagnak van egyéni számlája és minden tag tulajdonos a pénztárban, kilépése – vagyis nyugdíjba vonulása – esetén a pénztár tulajdonosai – a maradótulajdonosok – kifizetik a neki járó részt a pénztár vagyonából – vagy életjáradékot fizetnek a klasszikus biztosítási elvek mentén.

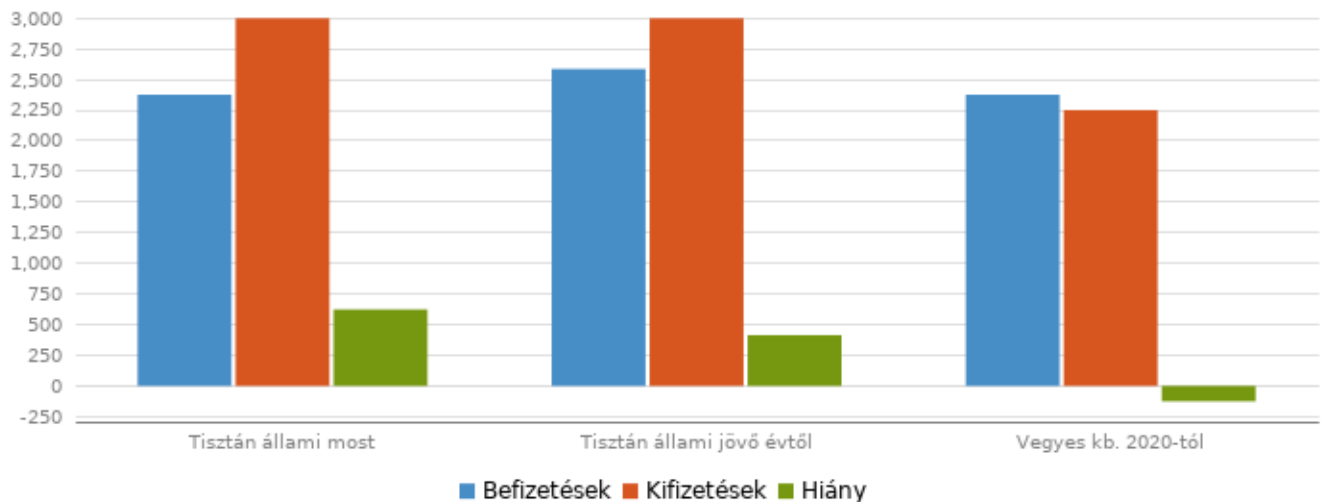
Napjainkra a magánnyugdíjpénztári befizetések havonta 30 milliárd körül járnak, éves szinten így 360 milliárd forint bevételt esik el az állam, és ennyi pénzzel gyarapodik a pénztárak összessége, vagyis a tulajdonosok. **Vagyis mi.** Ugyanis akinek akár 1 forint befizetése van egy pénztárba, annak a befizetésével arányosan tulajdonjoga keletkezik a pénztárban.

Matematika

A magánnyugdíjpénztári rendszer 2015-2020 körül kezdett volna tömegesen nyugdíjat folyósítani, a vegyes rendszerben nyugellátást kapóknak az állam fizette volna a nyugdíj 75 százalékát, a maradékot pedig a magánnyugdíjpénztár. Ez azt jelenti, hogy a rendszer hosszú távú fenntartása esetén az államnak a – mai értéken – 3.000 milliárd forint helyett csak 2.250 milliárd forintot kellene kifizetnie, miközben a bevételei 2.376 milliárd forint folyik be a befizetések által, így a nyugdíjkasszában évente **126 milliárd forint megtakarítás** keletkezne, addig viszont ki kellene tartania az államnak, pótolni a kieső összeget, s nem hozzányúlni ehhez a rendszerhez.

Ha megszűnik a második pillér, akkor – mai értéken – az állam 3000 milliárd forint nyugdíjat kell kifizessen, miközben csak $2.376 + 360 = 2.586$ milliárd forint folyik be, amely ugye évente kb. **410 milliárd forint hiányt** jelent a kasszában. Legjobban jellemzi az **állami nyugdíjrendszer fenntarthatatlanságát**, hogy jelenleg a **magánnyugdíjpénztári befizetésekkel együtt is kb. 240 milliárd a kassa éves hiánya**, az állami nyugdíjkassa ugyanis minden évben közel 20 százalékkal több pénzt fizet ki, mint amennyi befolyik, és ez a hiány csak növekedni fog, ahogy öregszik a társadalom.

Nyugdíj egyenleg

Egy államnak illene 30-50 éves távlatokban gondolkodnia... úgy látszik, hogy a mostani 20-40 éves korosztály majdani nyugdíját áldozzák be az elkövetkez pár év jólétéért – az ember, mint egyén ilyen, ma él, nem tördik a holnappal – az állam dolga lenne a hosszú távú gondolkodás.

Mit hoz a jövő?

A társadalomkutatók egyöntet véleménye szerint a világ társadalmi előregednek, vagyis egyre több-és-több idős ember jut egy munkaképes emberre, ezt a helyzetet kezelni kell, különben nem lesz elegendő pénz nyugdíjak kifizetésére. A nyugati társadalmak többsége igyekszik áttérni a felosztó-kiróví rendszerre a tkefedezeti módszerre, mivel ezzel biztosítható, hogy a jövőben évszázadokon keresztül is fenn lehet tartani a nyugdíjrendszert. A felosztó-kiróví módszer alapja a népesség *folyamatos növekedése*, amely feltételezi, hogy mindig több aktív korú ember dolgozik, mint amennyit el kell tartania. Az utóbbi százezer év ilyen volt, az emberiség létszáma folyamatosan növekedett, esetenként vetette vissza járvány vagy természeti katasztrófa. A **fák azonban nem nnek az égig**, elbb-utóbb elkövetkezik az a "szomorú" esemény, hogy a Föld lakossága nem növekszik tovább, mivel nem tud eltartani több embert.

i Angol rendszer

Az angolszász rendszer alapvetően tkefedezeti rendszer, vagyis az egyéni befizetésekre épül. Egyes elemeiben azonban alkalmazza a társadalmi szolidaritás elveit is, ennek megfelelően szintén nagyon összetett. Az angol rendszer sajátossága, hogy a magán megtakarítási pillérek mellett működik egy állami nyugdíjrendszer is, amelynek célja az alapellátás biztosítása minden nyugdíjas korú számára. A két rendszer egymás mellett párhuzamosan működik, nem épülnek egymásra. A nyugdíjrendszer önálló, azonban az állam a maga eszközeivel hozzájárul azok működésének szabályozásához, illetve garanciákat is ad.

A II. világháború utáni alacsony bérekhez alacsony állami nyugdíjak kapcsolódtak, amelyek a hetvenes évekig emelkedtek, majd a Thatcher-i idszaktól újra csökkentek. Napjainkban az angol nyugdíjrendszer több pilléren nyugszik:

- Az állami alapnyugdíj, ma már a minimál nyugdíj szerepét tölti be azok számára, akik nem tudtak megfelelő egyéni megtakarításokat biztosítani maguknak aktív életpályájuk során.
- A második, még mindig államilag garantált pillér 1975-ben vezették be, amely a keresetek függvényében növekszik. A nyugdíjszámítás alapja a legjobb 20 évben szerzett jövedelem. Azonban a francia rendszerrel eltérően ez tkefedezeti alap, tehát egyéni számlás rendszer, amelyet az állam rendszeresen támogat. A második pillér szerepe folyamatosan csökken, az állam ösztönzi a harmadik pillérbe történő átcsoportosítást. Emiatt az angol állami nyugdíjak a legalacsonyabbak közé tartoznak az OECD országokban, a GDP-nek mindössze 5,5%-át teszik ki.
- A harmadik kulcseleme az angol nyugdíjrendszernek a munkáltatói nyugdíjalapok rendszere. Nagy-Britanniában az 5 fnél többet foglalkoztató vállalkozónak nyitnia kell a dolgozói számára egyéni nyugdíjszámlát, amelyre megállapodás alapján fizethet be a munkáltató és a munkavállaló. Az éves befizetés felső határát törvény szabályozza. Lehetőség van azonban arra is, hogy az egyéni nyugdíjszámlára a befizetések összegét annuitás alapján határozzák meg. A magánszemélyek egyéni nyugdíjszámlát biztosítóknál is nyithatnak. Az állam adókedvezményekkel támogatja az egyéni számlás rendszert. Ebben a rendszerben a vállalati dolgozók közel fele részt vesz.
- A negyedik pillér a tkeszámlás rendszer, amelyet 1998-ban vezettek be az alacsony jövedelmek számára. A tkeszámla célja, hogy az alacsony jövedelmek is vásárolhassanak közvetlenül tzsdei értékpapírokat, ill. alapokat nyugdíj-megtakarítási célokból. A befizethető összeg erre a számlára érsen korlátozott. A magas jövedelmeknek maximum 1%-a helyezhető el a számlán.

(forrás)

Arra alapozni egy nyugdíjrendszert, hogy a magyarországi lakosok száma folyamatosan emelkedni fog – nem túl bölcs dolog – mivel elbb-utóbb **nem fog több ember elférni az ország területén**, és – legkésőbb ekkor – át kell állni egy másik – egy fenntarthatóbb – nyugdíjrendszerre. A kérdés az, hogy mikor történjen meg ez az átállítás...

Nyugdíjak 2050-ben

A politikusok álmait a társadalomkutatók porig tudják rombolni azzal, hogy 2050-re a világ lakosságának 60 évesnél idsebb része 600 millióról 2 milliárdra emelkedik, ahogy világszerte toódik ki a várható életkor – [lásd a videón az utóbbi 200 év történetét](#). Ez alól a magyarok se lehetnek kivételek, legyen bármilyen gyerekvállalásra ösztönöz az adórendszer, ha *nem öllik le* 70-80 évesen az akkori idseket (például az egészségügyi rendszer ilyen átalakítása okán), akkor azok jó része 90-100 éves koráig fog élni, **az arányok nem fognak változni** – több gyerekhez több id fog tartozni, de jó esély van arra, hogy nem növekszik robbanásszerűen a gyermekvállalási kedv – a társadalom öregedése azonban nem fog megállni. A kérdés az, hogy az akkor nyugdíjba kerül emberek miből fognak megélni?

Sok tanulmányban lehet olvasni, hogy a nyugdíjrendszer csak úgy tartható fenn, ha a lakosságot gyerekvállalásra ösztönzik, de ez a modell nem tartható fenn a jövőben. A kormány terveiben 10 év alatt 1 millió gyerek és 1 millió új munkahely szerepel, mint a jövő nyugdíjak záloga – nem veszik figyelembe az IT technológia fejlődését és a gépesítést.

Figyelembe kell venni, hogy jeleleg **ers gépesítés történik**, az él munkát minden gyár igyekszik minimalizálni, lásd például a kecskeméti Mercedes üzemet, 800 millió eurós (kb. **220 milliárd forintnyi**) beruházással ([forrás](#)) mindössze **2500 ft foglalkoztató** gyártelepen **100 ezer autót gyártanak** majd évente... 400 ilyen beruházásra lenne szükség ahhoz, hogy az ország elérje az egymillió új munkahelyet.

Figyelembe kell venni, hogy jelenleg **ers IT fejlesztések történnek**, szintén az él munka csökkentése okán. A bankok, a biztosítók, és a szolgáltatók – kihasználva az internet adta lehetőségeket – a világhálóra viszik az ügyfélszolgálatot, a számlázást, az információk átadását, s persze a fizetés is elektronikus. Egyre kevesebb dolga lesz a postásnak, a postának, az ügyfélszolgálatoknak, és ez munkaerő megtakarítást jelent, ezek a cégek nem fognak felvenni újintézkéket, legfeljebb megtartják a jelenlegi dolgozókat...

Látható, hogy hiába lesz sok gyerek, munkahelyek nem keletkeznek a semmiből a semmiért, és akkor szertefoszlanak azok az álmok, hogy a sok gyerek majd eltartja az idseket... ahhoz munkahelyek kellene, de attól nem lesz jobb az országnak, hogy egymás haját mossuk majd minden nap...

Ketts mérce

... aki a (korábbi) kötelező magánnyugdíjpénztári rendszerben marad, s erről nyilatkozik, az a jövőben a munkaadója által befizetett 24 százalékos nyugdíj-járulék utáni összegből, azaz a 70 százalékos kivev szolidaritási nyugdíjból már nem részesedik, csak az önmaga, azaz a munkavállaló által fizetendő 10 százalékos járulék lesz a számláján ...

Önmagában nem lenne gond a tisztán állami vagy a vegyes rendszer közötti váltás szabadsága, ami dühít, az a fenti idézet jelentése. 2011-től három féle adófizet lesz az országban

- aki után a munkáltató **fizet** 24 százalékos nyugdíj-járulékot, és majd **kap** állami nyugdíjat
- aki után a munkáltató **fizet** 24 százalékos nyugdíj-járulékot, és **nem kap** majd állami nyugdíjat
- aki után a munkáltató **nem fizet** nyugdíj-járulékot – hiszen feketén dolgozik, és majd **kap** szociális ellátást

i Ugye furcsa? Aki nem fizet, az is kap abból, amit azt fizet, aki nem fog kapni.

Ebben az olvasatban az idézet azt jelenti, hogy a magánnyugdíjpénztárnál maradók **olyan szolgáltatás után fizetnek**, amelyet **nem kapnak majd meg**. Ki akarna olyan biztosítás után havi tízezer forintokat fizetni, amiről papírja van, hogy a biztosító **semmilyen körülmények között** nem fog neki fizetni? Ki akar **kifizetni egy terméket**, amelyet **nem fog megkapni**? Jogos-e fizetni egy olyan dolog után, amelyet **semmilyen körülmények között** nem kapok meg? Jogos-e, hogy aki nem fizet biztosítást, az kap majd szociális ellátást? **Igazságos-e ez?**

Ha kifliit lopsz egy boltból, akkor tolvaj vagy. Ha 3 ezer milliárdot lopsz a nyugdíjasszából, akkor miniszter vagy.

A kormány szerint a tagok válasza az lesz, hogy **akkor inkább átlépek az állami rendszerbe**, ám lesznek sokan, akik azt mondják, hogy **nem lépek át az állami rendszerbe, inkább a megtakarításom növelem**. A kérdés az, hogy milyen arányban maradnak ellenállók. *Én maradok tag.*

Miért maradok?

Ha a társadalom előregedik, akkor magas állami nyugdíjra nem számíthatok, hiszen a kevés befizetést által befizetett kevés pénzt nyilván nem lesz elég az összes nyugdíjasnak, s az állam kénytelen a magasabb nyugdíjra jogosult egyénektől megvonni a nyugdíjuk egy részét, minthogy a minimálbéren tengd minimális összegben tengd nyugdíjasok juttatását csökkentse, vállalva, hogy ezzel az éhhalál szélére sodorja ket.

Egyértelmű számomra, hogy a mostani befizetésem a jelenlegi nyugdíjasoknak azonnal kifizetésre kerülnek, én ebből a pénzből 40 év múlva semmit nem látok, az akkori befizetéstől függene a havi pénzem, ezért inkább az önkéntes nyugdíjpénztárba fizetek több pénzt, illetve különféle megtakarítási formákban tartom a vagyonom, amelyet majd a nyugdíjas éveim alatt felélhetek.

Számoljunk.

Mint említettem volt régebben, az 500e bruttó fizetésnél többet keresek 3 százalékához tartozom, a magánnyugdíj pénztáram havonta kb. 60e forint befizetéssel gyarapodik, ami évente 700e forint. Ha jövőre 10 százalék lesz a befizetés a jelenlegi 8 százalék helyett, akkor évente kb. 850e forint kerül a számlámra. Ha 2040-ben nyugdíjba megyek és a magánnyugdíj pénztáram továbbra is hozza a 0,5% reálhozamot, akkor reálértéken **30 millió forint** lesz a magánnyugdíj számlámon, ebből 62 éves koromban gond nélkül nyugdíjba mehetek. 30 millió forint bven elég arra, hogy gondtalan nyugdíjas éveim legyenek, hiszen lakáshatásra már nem kell költenem, s ez az összeg **örökölhető**, nem csak a házastárs számára. Esélytelennek látom, hogy ha 2040-ben elhalálozok, akkor ennyi pénzt kifizessen az állam a feleségemnek egy összegben.

Miért lépek át az államiba?

Gondolkodjunk.

Ha a bruttó 500e forint feletti fizetés emberek nem lépnek át az államiba, akkor az vagyonuk marad a pénztárban. Mennyi az vagyonuk, mennyi a *vagyonunk*? Átlag feletti. Jóval átlag feletti, hiszen az adózók 14 százaléka fizeti be az munkabérben lévő adók kétharmadát (*lásd*), igen esélyes, hogy a pénztárban lévő 3 ezer milliárd forintos vagyonból 2 ezer milliárd kb. 500 ezer tag tulajdonában van. Ha a maradék 2,5 millió ember átlép az államiba, akkor csak a maradék ezer milliárd forintos vagyon kerül át az államhoz, amelynek jó része állampapír, nem tehet pénzzé az állam számára, nem likvid tke, a likvid részvények nagy része a jól keres 500 ezer tag portfóliójában van...

Érdekes lesz a jövő... én azt tanácsolom a jól keresőknek, hogy ne lépjenek vissza az állami nyugdíjba, ha nem kapnak állami nyugdíjat, akkor is meg tudnak élni a felhalmozott vagyonukból – idős korban meg lehet válni az ingatlantól, a befektetésektől és fel lehet használni a megtakarításokat, ha pedig mégis kapnak állami nyugdíjat, akkor az kész nyíremény.

Ketts mérce?

Matolcsy György bejelentette azt is, hogy a magán-nyugdíjpénztárak 2012 januárjától költségként a vagyon 0,9 százalékát számolhatják el (jelenleg a költség szint 4,5 százalék), ugyanis ekkora költséggel dolgozik az állami nyugdíjrendszer, vagyonkezelési díjként a kezelt vagyon 0,2 százaléka számolható el, ahogy a nyugat-európai önkéntes pénztáraknál szokásos.

Az adórendszer idén úgy működik a nyugdíjárulék tekintetében, hogy minden járulékot az APEH szedte be és utalt tovább az ONYF vagy a magánnyugdíjpénztár felé. A magánnyugdíj pénztárak jelenleg **nem a kezelt vagyon 4,5 százalékát vonják költségként**, hanem a **befizetett összeg 4,5 százalékát** írják le, a kettő nem ugyanaz, remélem csak nyomdahiába vagy félreértés, s nem Matolcsy György ismerete – mert akkor bajban vagyunk.

2007-ben a pénztárak a vagyon arányos működési költsége nem lehetett több 0,9 százalékánál, s 2014-ig ezt 0,4 százalékra kellett volna csökkenteniük! Ha most a tagság 80-85 százaléka áttér a tisztán állami nyugdíjra, akkor a pénztáraknál maradó kb. 500e ember 2 ezer milliárd forintos vagyonát könnyen lehet 0,2 százalékos költség szinten kezelni, hiszen a vagyon kezelési költsége nem egyenesen arányos annak méretével.

A nyugdíjasok nyilvántartását, a nyugdíjak kezelését az ONYF végzi az állami rendszerben, az ONYF működési költsége 2009-es évben 25,679 milliárd forint volt (*lásd*). A kezelt vagyon kb. 3.000 milliárd forint volt, ebből következően a működési költség 0,85 százalék – ami jóval több, mint a magánnyugdíj pénztárakra kényszerített 0,2 százalék.

Vagy a pénztárak vagyon arányos működési költségét kell emelni 0,85 százalékra – **jéé most ennyi!**, vagy az ONYF működési költségét kell 2012 januártól a **negyedére** azaz 6 milliárd forintra csökkenteni. Én az utóbbira szavazok, s egy tollvonással meg is takarítottunk 18 milliárd forintot a költségvetésnek.

Örökölhetőség?

Hozzátette, hogy ez a számla, akárcsak az állami nyugdíjnál, a házastárs részére örökölhet lesz.

A magánnyugdíj-pénztárban lévő vagyon örökölhet a szó jogi értelmében, ami azt jelenti, hogy a kedvezményezett vagy a törvényes örökös örökli a vagyont. Nézzünk egy morbid példát, a papa és a mama egymást adta meg kedvezményezettnek, papa meghal a nyugdíja eltt, mama megörökli a papa spórolt nyugdíját egy összegben. Ha mama is meghal a nyugdíja eltt, akkor – papa, mint kedvezményezett halála okán – az örökös kapja a mama nyugdíját, illetve a papa – mama által megörökölt – nyugdíját is.

Az új rendszerben papa nyugdíját megörökli mama – özvegyi nyugdíj címén, majd mama halála után az állam – köszöni szépen, megtartja mama nyugdíját, a törvényes örökös nem kap egy fillért se – hiszen nem házastárs. Vagyis így nincs az a klasszikus öröklés, a pénz jó részét az állam megtartja magának... és egyedülálló szül gyermeke sem örökölheti így a szül nyugdíját...

Ez így igazságos?

Miért pont január 31-ig?

aki január 31-ig visszatér, az csak nyerhet

Az munkabéért terhel adók változása okán az els fizetést februárban kapják a munkavállalók, a kevésbé szemfüles többség akkor fog szembesülni azzal, hogy kevesebb a pénz a tavalynál, hogy adóköteles lett a cafeteria, hogy a megszokott számlák helyett többet kell fizetni... de akkor már a nyugdíjpénztári megtakarításait az állam lenyelte... véletlen egybeesés? Ugyan.

Bónusz...

Matolcsy György a Magyar Televízió Este cím msorában volt meghívott vendég ([forrás](#)), hol a következőket állította:

Igen, tagja vagyok a magánnyugdíjpénztári rendszernek. Igen. [...] Engem bevallom szintén meggyzött a kormány mai döntése, ugyanis nem kockáztatom a késbbi nyugdíjam 70%-át, tehát az állami nyugdíjrészt, tehát a magam részéről nem nyilatkozom, tehát úgy döntök, hogy visszatérek az állami nyugdíjrendszerbe.

Matolcsy György 1955-ben született, így neki **nem volt kötelez** magánnyugdíj pénzárat választani, mégis tag lett az utóbbi 14 év egyikében. Az életkora miatt tavaly átléphetett volna az állami nyugdíjrendszerbe, hiszen 2008. december 31-én már 52 éves elmúlt, **mégsem lépett át az állami rendszerbe**.

Az a logikus következtetés vonható le, hogy Matolcsy György egészen október elejéig **bizott** a magánnyugdíjpénztári rendszerben, de a kormány meggyzte arról, hogy nem szabad ebben bíznia - hiszen *nem kockáztatom a késbbi nyugdíjam 70%-át*. Lehet, hogy nem is gazdasági ember dönt, hanem jogászok – vagyis a kormány? Lehet, hogy nem is a nemzetgazdasági miniszter döntése volt ez? Csak az hangja mélyebb?

Te hogy gondolod?